

prima instanță: V. Muntean
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

nr. 2rac-6/17

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată
„Aristima-Com”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Aristima-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mediaprezent” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aristima-Com”, menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, prin care a fost respinsă acțiunea integral

constată:

La 23 februarie 2015, SRL „Aristima-Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Mediaprezent” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în rezultatul realizării raporturilor contractuale de vânzare - cumpărare a fost furnizată marfă în beneficiul SRL „Mediaprezent” - îmbrăcăminte pentru dame, costume și echipament de oficiu în asortiment. Faptul recepționării mărfii se confirmă prin facturile fiscale nr. FU5268403 din 27 noiembrie 2013 în sumă totală de 10400 lei, nr. FU5268404 din 27 noiembrie 2013 în sumă totală de 27000 lei, nr. FU5268405 din 02 februarie 2014 în sumă totală de 27867,89 lei, care au fost semnate și ștampilate de către ambele părți.

Menționează că SRL „Aristima-Com” a executat în modul corespunzător toate obligațiile asumate în ceea ce privește transmiterea dreptului de proprietate asupra mărfii în favoarea SRL „Mediaprezent”.

Susține că în urma raporturilor comerciale stabilite între părțile contractante, SRL „Aristima-Com” a transmis în proprietatea SRL „Mediaprezent” marfă în sumă totală de 65267,89 lei.

Indică că la numeroasele adresări în scopul soluționării situației nefavorabile pe calea amiabilă, rambursarea datoriei din partea SRL „Mediaprezent” nu a avut loc.

Notează că contrar obligațiilor asumate și în pofida termenelor de plată convenite SRL „Mediaprezent” nu a executat obligațiile asumate și nu a rambursat datoria conform documentelor perfectate.

Indică că la 31 ianuarie 2015 a expediat prin scrisoarea recomandată la adresa juridică actuală a pârâtului o somație, însă fără niciun rezultat.

Afirmă că la momentul depunerii cereri de chemare în judecată, potrivit facturilor fiscale, semnate și ștampilate de ambele părți contractante, precum și potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din data de 01 ianuarie 2015, datoria neachitată constituie 65267,89 lei.

În opinia reclamantului neexecutarea de către pârât a obligațiilor de plată a datoriei prejudiciază drepturile și interesele legitime ale reclamantului prin excluderea unei sume bănești din circuitul economic al acestuia.

Astfel, susține că încasarea din contul SRL „Mediaprezent” a sumei dobânzii de întârziere este imperioasă, urmărind acordarea unei despăgubiri echitabile reclamantului pentru prejudiciul cauzat prin neexecutarea de către pârât a angajamentelor pecuniare asumate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8-11, 512-514, 572, 585, 602, 619, 624, 753, 756 Cod civil, art. 7, 28, 32, 38, 166, 167, 174, 175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Mediaprezent” în beneficiul SRL „Aristima-Com” datoria de bază în sumă de 65267,89 lei, prejudiciului sub forma dobânzii de întârziere din suma datoriei, din data de 09 februarie 2015 și până la data eliberării hotărârii judecătorești, încasarea taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1958,04 lei și a altor cheltuieli de judecată.

La 09 iulie 2015 SRL „Aristima-Com” a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care solicitat încasarea dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 09 februarie 2015 – 08 iulie 2015 în sumă de 5972,03 lei .

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă integral, a fost încasat din contul SRL „Aristima-Com” în beneficiul SRL „Mediaprezent” cheltuieli pentru serviciile de acordare a asistenței juridice în mărime de 2500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Aristima-Com” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 24 august 2016, SRL „Aristima-Com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu transmiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală.

Obiectează că normele de drept material au fost aplicate eronat de către instanță, invocând că reglementările art. 8, 512-514, 572 Cod civil au fost aplicate eronat la soluționarea relațiilor care sunt irelevante obiectului litigiului dintre părți, iar pe de altă parte au fost aplicate normele Codului Civil de prestări servicii care nu trebuiau să fie aplicate față de relațiile de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile.

Subliniază că conform prevederilor art. 118 CPC, a prezentat primei instanțe cumulul de probe necesar care confirmă existența datoriei debitoare directe și neachitate din partea debitorului SRL „Mediaprezent”.

Explică că toate probele prezentate de către „Aristima-Com” confirmă că SRL „Mediaprezent” se eschivează de la executarea obligațiilor pecuniare de plată, Relevă că în urma raporturilor comerciale stabilite între părți SRL „Aristima-Com” a transmis în proprietatea SRL „Mediaprezent” marfă în sumă totală de 65267,89 lei faptul care se confirmă prin documentele de evidență primară, facturile fiscale nr. FU526S403 din data de 27 noiembrie 2013 în suma totală de 10400,00 lei, nr. FU5268404 din data de 27 noiembrie 2013 în suma totală de 27000,00 lei, nr. FU5268405 din data de 02 februarie 2014 în suma totală de 27867,89 lei, în total în sumă de 65267,89 lei. Consideră că instanța de apel eronat a apreciat că SRL „Aristima-Com” nu a demonstrat existența datoriei.

Sușține că invocând alte relații și anume obligații care au fost stinse prin executare și anume contractul privind prestarea serviciilor nr. 26/02/2013 din 01 februarie 2013, instanța de apel a fost dusă în eroare de SRL „Mediaprezent”, aplicând normele art. 970 Cod civil și alte norme din capitolul prestări servicii față de relații de vânzare - cumărare.

Evidențiază că vânzarea-cumpărarea a avut loc în luna noiembrie 2013, atunci când SRL „Aristima-Com” a beneficiat de serviciile SRL „Mediaprezent” în luna februarie 2013.

Sușține că obiectul litigiului reprezintă relațiile de vânzare-cumpărare a mărfii în baza cărora SRL „Aristima-Com” a transmis în proprietatea SRL „Mediaprezent” marfă, iar cumpărătorul s-a obligat să achite această marfă. Pe când, relațiile de prestări servicii conform contractului privind prestarea serviciilor de publicitate nr. 26/02/2013 din 01 februarie 2013 nu intră în obiectul litigiului intentat în baza cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Aristima-Com”, deoarece obligațiile reciproce au fost executate în modul corespunzător de ambele părți.

Afirmă că nu este posibil de a garanta obligațiile executate ale beneficiarului prin vânzarea bunurilor la expirarea termenului de 9 luni de la data când serviciile SRL „Mediaprezent” au fost achitate.

Explică că prezentarea bunurilor mobile în scopul utilizării acestora de către prestatorul serviciilor se efectuează prin întocmirea facturilor de expediție și nu a facturilor fiscale cu trecerea în contul său a sumelor TVA.

Relatează că SRL „Mediaprezent” si-a modificat de mai multe ori poziția, începând cu declarațiile directorului întreprinderii intimatului cu privire la

restituirea mărfii prin factura fiscală BV8944334 și până la invocarea faptului transmiterii mărfii în calitate de asigurare a executării obligațiilor, fapt care a indus în eroare instanța de apel.

La 12 decembrie 2016, SRL „Mediaprezent” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de SRL „Aristima-Com” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 20 iunie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 149), informații cu privire la data recepționată de către recurent lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Actele cauzei denotă că, înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Mediaprezent”, cu ulterioarele concretizări, SRL „Aristima-Com” a solicitat încasarea din contul SRL „Mediaprezent” datoria de bază în sumă de 65267,89 lei, dobânda de întârziere calculată pentru perioada 09 februarie 2015 – 08 iulie 2015 în sumă de 5972,03 lei, încasarea taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1958,04 lei și a altor cheltuieli de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, pe care a respins-o și a încasat din contul SRL „Aristima-Com” în beneficiul SRL „Mediaprezent” cheltuielile pentru serviciile de acordare a asistenței juridice în mărime de 2500 lei.

Judecând apelul declarat de către SRL „Aristima-Com”, instanța de apel l-a respins și a menținut hotărârea primei instanțe.

Instanța de recurs constată însă că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Astfel, în conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Iar potrivit art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Astfel, instanța de apel la adoptarea soluției sale a reținut ca temei de respingere a acțiunii faptul că, deși din facturile fiscale în baza cărora „Mediaprezent” solicită încasarea datoriei, părțile sunt indicate ca vânzător și cumpărător, acest fapt nu presupune și existența relațiilor de vânzare-cumpărare, deoarece facturile menționate au fost întocmite întru asigurarea mărfii, eliberate de SRL „Aristima-Com” în baza contractului privind prestarea serviciilor de publicitate nr. 26/02/2013, conform cărui SRL „Mediaprezent” urma să execute un spot publicitar pentru marfa importată și realizată de SRL „Aristima-Com”.

Ajungând la o astfel de concluzie și făcând o legătură cauzală a acestor facturi fiscale cu contractul de prestare a serviciilor de publicitate nr. 26/02/2013 încheiat între SRL „Mediaprezent”, în calitate de prestator și de SRL „Aristima-Com”, în calitate de beneficiar, instanța de apel a trecut cu vederea prevederile pct. 1.1.3 din contractul respectiv și nu a supus verificării faptul dacă facturile fiscale seria FU5268403 din 27 noiembrie 2013, seria FU5268404 din 27 noiembrie 2013 și factura fiscală seria FU5268405 din 02 februarie 2014 ar constitui anexe la contractul privind prestarea serviciilor de publicitate nr. 26/02/2013.

Or, pct. 1.1.3 din contractul privind prestarea serviciilor de publicitate nr. 26/02/2013 prevede clar că părțile contractante au convenit că termenul, prețul și alte condiții esențiale de prestare a serviciilor și de executare a lucrărilor vor fi stipulate prin acorduri adiționale, anexe la contract, constituind părți integrale ale contractului.

Trebuie avut în vedere în speță și faptul că, instanța de apel nu a supus aprecierii nici susținerea reprezentantului SRL „Aristima-Com” precum că prezentarea bunurilor mobile în scopul utilizării acestora de către prestatorul serviciilor se efectuează prin întocmirea facturilor de expediție și nu a facturilor fiscale cu trecerea în contul său a sumelor TVA.

Tot astfel, din perspectiva întemeierii acestei afirmații, se va nota ca fiind neînțeleasă și concluzia instanței de apel, care pe de o parte reține declarațiile contabilei Olga Sucilina, audiată în calitate de martor în ședința de judecată a primei instanțe din 11 decembrie 2015 (f. d. 108-111), precum că marfa indicată în facturile fiscale întocmite de SRL „Aristima-Com” nu a fost transmisă

SRL „Mediaprezent” ci s-a aflat și se află permanent în depozitul SRL „Aristima-Com”, iar pe de altă parte menționează că factura nr. BV8944334 emisă de SRL „Mediaprezent” la 25 iunie 2014, din care ar rezulta că bunurile în litigiu au fost predate de către SRL „Mediaprezent” către SRL „Aristima-Com” și recepționate de către directorul Grabovețchi I., a fost întocmită corect.

Mai cu seamă aici, instanța de recurs va remarca că în ședința de judecată a primei instanțe reprezentantul SRL „Aristima-Com” a respins această factură, menționând că semnătura de pe factura dată nu aparține directorului SRL „Aristima-Com” Grabovețchi I. (f. d. 99), fapt, la fel, trecut cu vederea de către instanțele de judecată și nesupus verificării.

Toate aceste aspecte, evidențiază că instanța de apel și-a fundamentat soluția pe un material probator incomplet și contradictoriu, ceea ce echivalează cu o nesoluționare a cauzei pe fondul său.

Astfel fiind, este cert că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aristima-Com” .

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Aristima-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mediaprezent” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu remiterea

pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu